

Ambassadør Max Jacobsen, Finland, understregede endvidere, at der ifølge generalsekretærens rapport ikke kunne gøres nogen sondring mellem anvendelsen af taktiske og strategiske atomvåben. For så vidt angik ikke-spredningsspørgsmålet pegede han — med tilslutning fra flere andre repræsentanter fra den uforpligtede landegruppe (bl. a. Æthiopien og Ghana) — på nødvendigheden af garantier for ikke-atommagter samt på, at erhvervelsen af atomvåben snarere øgede end formindskede et lands sikkerhedsmæssige position.

Den *jugoslaviske* repræsentant kritiserede bl. a., at visse forslag om at overføre midler, der måtte blive frigivet gennem nedrustning, ikke havde mødt tilstrækkelig opmærksomhed fra dem, til hvem forslagene var rettet.

Den *italienske* delegerede gentog bl. a. Italiens betænkeligheder ved det foreliggende udkast til en ikke-spredningsaftale med hensyn til omfanget af ikke-atommagternes forpligtelser, aftalens varighed, kontrolspørgsmålet i relation til EURATOM-landene samt spørgsmålet om den fortsatte fredelige atomforskning.

Under omtalen af en ikke-spredningsaftale betonedes bl. a. *Indiens* og *Brasiliens* delegerede nødvendigheden af, at en sådan aftale ikke afskar muligheden for udførelsen af atomekspllosioner til fredelige formål.

I mere generelle indlæg berørte bl. a. *Sovjetunionen* og *Polen* Forbundsrepublikken Tysklands holdning til nedrustningsproblemerne. Den polske repræsentant udtalte således, at Bonn-regeringens aktive opposition mod nedrustningsforanstaltninger havde manifesteret sig i dens holdning til såvel regionale som generelle forslag. Den havde forkastet Rapacki- og Gomulka-planerne, ligesom den havde stået i første række i modstanden mod en ikke-spredningsaftale. Fra *sovjetisk* side udtaltes, at der ikke fandtes et nedrustningsspørgsmål, som Bonn ikke forsøgte at sabotere.

Disse udtalelser blev imødegået af *USA* ved at henvise til, at Forbundsrepublikken var den første europæiske nation som gennem en højtidelig traktatforpligtelse havde givet afkald på fremstilling af atomvåben, ligesom den var den eneste nation tilhørende en større alliance, der havde underlagt alle

sine styrker allianceens militære kommando og som følge heraf ikke havde militære styrker under egen, uafhængig militær kommando.

a. I løbet af debatten fremlagde en sponsorkreds af lande, der enten var medlemmer af 18-magts nedrustningsudvalget (ENDC) eller havde bidraget med eksperter til generalsekretærens rapport (Canada, Den forenede arabiske Republik, Indien, Japan, Mexico, Nigeria, Norge, Polen og Sverige) et resolutionsforslag, der næst bl. a. at udtrykke tilfredshed med *generalsekretærens rapport* anbefaler, at ENDC tager rapportens konklusioner i betragtning, samt anmoder generalsekretæren samt alle regeringer om at foranledige den videst mulige udbredelse af rapporten. Danmark blev tillige med Malta og Pakistan anmeldt som medforslagsstiller til resolutionsforslaget.

Forslaget blev af I. udvalg den 18. december 1967 vedtaget med stemmetallene 113-0-1. Plenarforsamlingen vedtog den 19. december 1967 I. udvalgs resolution (res. 2342A) med 113 stemmer for, ingen imod, medens 1 (Cuba) afstod.

Et resolutionsforslag vedrørende den tidligst mulige genoptagelse af forhandlingerne i ENDC om almindelig og fuldstændig nedrustning vedtoges i udvalget med stemmetallene 97-0-2. Plenarforsamlingen vedtog den 19. december 1967 I. udvalgs resolution (res. 2342B) med 113 stemmer for, ingen imod, medens 3 afstod (Cuba, Frankrig og Gabon).

I. udvalgs beretning: A/7017.

b. Bulgarien, Canada, Colombia, Danmark, Den forenede arabiske Republik, Indien, Irak, Jugoslavien, Libyen, Mexico, Polen, Storbritannien, Tjekkoslovakiet, USA, Sovjetunionen og Østrig stod som sponsorer til et *forslag om ikke-spredningsspørgsmålet*, hvori det bl. a. anbefaledes, at generalforsamlingen efter modtagelsen af en rapport fra ENDC tog spørgsmålet op under en genoptagen samling på et tidligt tidspunkt efter den 15. marts 1968.

I. udvalg vedtog den 18. december 1967 resolutionsforslaget med stemmetallene 94-1-4. Plenarforsamlingen vedtog 19. december 1967 I. udvalgs resolution (res. 2346A) med 112 stemmer for, 1 imod (Albanien),